

Miloš Havelka

POSUDEK VEDOUCÍHO

bakalářské práce

EVA VELHARTICKÁ

Odsun Němců v Trutnovsku v letech 1945 – 1948

Bakalářská práce Evy Velhartické ***Odsun Němců v Trutnovsku v letech 1945 – 1948*** byla orientována na sběr archivního a vzpomínkového materiálu a jeho následné vyhodnocení a tento záměr se podařil v rozsahu, který do jisté míry překračuje nároky kladené na bakalářskou práci (97 stran textu a zhruba stejný rozsah příloh).

Bakalářská práce je věcně rozdělena do pěti částí, přičemž druhá až čtvrtá přirozeně sledují časovou osu událostí. První kapitola je věnována geografickému a demografickému vymezení pojmu Trutnovsko, druhá (*Německé obyvatelstvo na Trutnovsku od konce války do srpna 1945*) jeho osudům v posledních týdnech války a v prvních čtyřech poválečných měsících, kdy docházelo k největším excesům odsunu. Autorka si všímá jeho místní institucionalizace, organizování i případů perzekuce.

Třetí část (*Od Postupimi do konce roku 1946*) vychází z popisu stavu na konci srpna 1945 a příprav organizovaného odsunu, včetně transportu antifašistů a setrvání tzv.

nepostradatelných. Čtvrtá část (*Německé obyvatelstvo v letech 1947 – 1948*).

Za nejdůležitější (a nezajímavější) považuje autorčin vlastní výzkum vzpomínek pamětníků (provedený korespondenční formou na základě dobře vypracovaného dotazníku). Dobře přitom reflektuje problémy, které v tomto druhu výzkumu mohou vznikat, včetně odmítnutí účasti z její skupiny B a C. (U obhajoby práce by bylo možné zamyslit se hlouběji nad důvody a nad možnostmi jiné formy získání informací z těchto podle mne důležitých skupin). Nicméně materiál ze skupiny A (odsunutí), který autorka shromáždila, má svoji hodnotu, zejména s ohledem na jejich dnešní vnímání situace.

Autorka ve zpracování své bakalářské práce vycházela z dobře zvolené sekundární literatury k odsunu, který jí osvětlil širší kontext problematiky. Vypracovala zajímavou a do značné míry vyčerpávající **případovou studii** poválečného odsunu Němců z jednoho českého regionu ve všech jeho aspektech institucionálních, organizačních, sociálně psychologických i lidských, které zarámovala poměrně dobrou znalostí celkového politického pozadí situace.

Teoreticko - metodologicky byla práce založena ve Welzerově koncepci „komunikativní paměti“, a vedle dokumentů archivní povahy pracovala jednak s paměťovými artefakty (vzpomínky k jiným příležitostem), jednak s přímými vzpomínkami pamětníků (dotazník). Většina materiálů (demografického, archivního a vzpomínkového charakteru) je

k práci připojena ve třech rozsáhlých přílohách (je ale škoda, že nejsou průběžně číslovány).

Práce Evy Velkartické se mi líbí, je pilná a intelektuálně poctivá a navrhuji její hodnocení na škále 41 – 43 bodů.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Miloš Havelka', written in a cursive style.

Prof Miloš Havelka, CSc